

Folketingets Socialudvalg

Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 21. december 2007

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk

AEL/JHE J.nr. 2007-5796

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 30. november 2007 følger hermed velfærdsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 4 og 5 (SOU Alm. del).

Spørgsmål nr. 4:

”Kan ministeren bekræfte, at forskelle i reglerne om boligstøtte til førtidspensionister på henholdsvis ny og gammel ordning indebærer, at nettohuslejen for beboerne i mindre, målrettede botilbud til voksne - f.eks. udviklingshæmmede - ofte vil være 3-4 gange højere for en førtidspensionist på ny ordning end for en førtidspensionist på gammel ordning? Finder ministeren denne forskelsbehandling, der udgør et større og større problem efterhånden som flere tilkendes førtidspension efter de nye regler, rimelig?”

Spørgsmål nr. 5:

”Finder ministeren det problematisk, at et stigende antal førtidspensionister – f.eks. udviklingshæmmede – ikke har råd til at bo i de mindre og målrettede botilbud til voksne, dels på grund af reglerne om boligstøtte til førtidspensionister på ny ordning (som nævnt i SOU alm. del – spørgsmål 43) og dels fordi, det er dyrt at tilvejebringe denne form for botilbud, og at beboernes huslejer følger med grundet balancelejeprincippet?”

Svar på spørgsmål nr. 4 og 5:

Efter de nye regler om førtidspension er ydelsesstrukturen forenklet, således at førtidspensionen består af én skattepligtig ydelse frem for flere beløb, hvor kun nogle er skattepligtige. Derudover er fire ydelsesniveauer erstattet med ét, ligesom førtidspensionister efter den nye ordning ikke er berettiget til særydelser som helbredstillæg, børnetilskud mv. Førtidspensionister efter ny ordning har imidlertid mulighed for at søge om ydelser på lige fod med andre borgere. Det kan for eksempel være dækning af merudgifter for personer mellem 18 og 65 år med en varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Førtidspensionister efter ny ordning har ikke ret til boligydelse men til boligsikring. Førtidspensionister efter ny ordning er dog omfattet af gunstigere regler end andre boligsikringsmodtagere, hvilket blandt andet betyder, at førtidspensionisthusstande uden børn er undtaget fra reglen om, at boligsikringen maksimalt kan udgøre 15 pct. af huslejen.

Man kan ikke generelt konkludere, at førtidspensionister efter den nye ordning har et mindre forsørgelsesgrundlag end førtidspensionister efter den gamle ordning, da dette vil afhænge af helt konkrete og individuelle forhold.

Der findes ikke opgørelser over nettohuslejen i mindre, målrettede botilbud til voksne. Ser man på førtidspensionister, der anvises almene og almenliggende ældreboliger generelt, er nettohuslejen pr. måned for førtidspensionister efter ny ordning i gennemsnit ca. 1.400 kr. højere end for førtidspensionister efter gammel ordning. Dette gennemsnitstal kan imidlertid ikke give et generelt indtryk af, hvilket rådighedsbeløb en førtidspensionist efter ny henholdsvis gammel ordning har. Dette skyldes – som nævnt indledningsvis – de grundlæggende forskelle i ydelsesstrukturerne, som medfører, at rådighedsbeløbet helt vil afhænge af de konkrete, individuelle forhold.

Med hensyn til kommunernes mulighed for at tilvejebringe byggeri, der er egnet til blandt andet udviklingshæmmede, uden at det fører til urimeligt høje huslejer, kan jeg oplyse, at det efter almenboligloven påhviler kommunalbestyrelsen at søge byggeriets anskaffelsessum holdt inden for rammer, der muliggør et sådant lejeniveau, at boligerne kan påregnes udlejet til målgruppen. Desuden er der efter almenboligloven fastsat maksimumsgrænser for anskaffelsessummen med henblik på at undgå alt for høje huslejer. Disse forhold sammenholdt med kommunernes tilsyn med driften af boligerne sikrer, at kommunerne kan tilvejebringe boliger, som er egnet til blandt andet udviklingshæmmede. Den månedlige husleje i en nybygget almen ældrebolig på 65 m² i hovedstadsområdet udgør typisk i størrelsesordenen 5.400-6.500 kr.

Jeg kan herudover oplyse, at der ikke er noget, der tyder på, at anskaffelsessummerne for små ældreboligbebyggelser er højere end anskaffelsessummerne for store ældreboligbebyggelser.

Afslutningsvis kan jeg tilføje, at udvalget vedrørende den almene sektors fremtidige styring arbejder med modeller til realisering af en lavere startleje i nybyggeriet, jf. regeringsgrundlag af november 2007, pkt. 8.

Karen Jespersen

/ Bent Nielsen